

Να τεθούν νέοι όροι σχεδιασμού των κτιρίων

Ρυμοτομικά σχέδια με ρυμοτομικές και οικοδομικές γραμμές σε κατάσταση ασφυξίας, οικοδόμηση παντού, αυθαιρεσία παντού. Ακάλυπτοι, πιλοτές, ημιυπαίθρια δωμάτια... Οπου και να κοιτάξεις βλέπεις την ασχήμια, την υπέρβαση, την υπερδόμηση. Η πολιτική εξουσία κάθε φορά προσπαθεί να συγκεράσει μέτρα (επιμέρους ενέργειες, ατελέσφορα και κυρίως κατόπιν εορτής μέτρα) με το ελάχιστο πολιτικό κόστος.

Τα παραδείγματα αφθονούν. Μετά την προσωρινή σύνδεση με το δίκτυο της ΔΕΗ των αυθαιρέτων που είχαν κατασκευαστεί έως το Σεπτέμβριο του 2003, θα πρέπει να γίνει έλεγχος τακτοποίησης (ότι πληρούν δηλαδή τις προϋποθέσεις) σε μια τριετία. Νομίζει κανείς ότι θα γίνει τίποτα;

Με το ΠΔ 111/04 έγινε ένα βήμα για την υποχρεωτική πρόβλεψη θέσεων στάθμευσης στις νεοανεγειρόμενες οικοδομές. Αντί να προχωρήσει το βήμα, έχουμε την εξαγγελία του ΥΠΕΧΩΔΕ να καταργήσει τις πρόνοιες για κατασκευή υπέργειων χώρων στάθμευσης - εκτός συντελεστή δόμησης - και να επιβάλει νέες νομοθετικές ρήτρες για καθορισμό των ελάχιστων διαστάσεων των ημιυπαίθριων χώρων!

Στο άρθρο 2 του ΓΟΚ προβλέπεται η σύσταση και λειτουργία του Ανώτατου Πολεοδομικού του Αρχιτεκτονικού Συμβουλίου με προφανή στόχο να υπάρξει θεραπεία προβλημάτων και σχεδιασμός - συντονισμός επί θεμάτων που άπτονται αρχιτεκτονικού - πολεοδομικού σχεδιασμού.

Εάν φανταστούμε -προς στιγμήν- ότι υπάρχει η δομή αυτή που λειτουργεί και είναι σε θέση:

α) να γνωμοδοτήσει στον υπουργό ΥΠΕΧΩΔΕ επί θεμάτων αρχιτεκτονικού - πολεοδομικού σχεδιασμού, β) να διατυπώσει ένα πλέγμα προτάσεων για την έξοδο από αυτό το εφιαλτικό πολεοδομικό και οικιστικό αδιέξοδο του ενιαίου Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού, της ομοι-

ομορφίας των πολυκατοικιών, του ασφυκτικού πλαισίου δόμησης και πολυνομοθεσίας και γ) να συμβάλει στην αναζωογόνηση της αρχιτεκτονικής δημιουργίας, στην επιβολή όρων και προϋποθέσεων για μεγάλες αστικές αναπλάσεις σε μικρή και μεγάλη κλίμακα, απέχουμε πολύ από τις ασκούμενες σήμερα (αλλά οφειλόμενες) πολιτικές στον τομέα της πολεοδομίας - οικισμού και τις ανάγκες των πόλεων και οικισμών;

Του
ΘΑΝΑΣΗ
Κ. ΠΑΠΠΑ